

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

I. Dies Novembris. Quem delectat alicujus Sancti meritum, delectare debet
par circa cultum Dei, obsequium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

I. DIES NOVEMBRIS.

Quem delectat alicujus Sancti meritum, delectare debet par circa cultum Dei, obsequium. S. Chrysoft. *Serm. de Martyr.*

Solennitas Sanctorum est stimulus ad sanctitatem.

Solennitas omnium Sanctorum, ditum nobis patefacit ad Sancta Sanctorum, ubi sanctus Dominus, & laudabilis, & mirabilis in Sanctis suis, immensae pompam gloriae, nobis, ut sancti simus, ostendit, illis, quia sancti fuerunt, ostentat. Simus nos Christiani, ut olim viri (a) Galilaei ad montem Oliveti, aspicientes in caelum. Jam clangenti sonore resonat per universam terram, Apostolica illa tuba: (b) *Quae sursum sunt, querite, quae sursum sunt, sapite, non quae super terram.* (c) *Illae, quae sursum est Jerusalem,* clamat ad vos, qui sumus in medio Babylonis: sursum corda: oculi, manus, os, vultus, mens, voluntas, omnia hodie sunt sursum, ut de nullo nostrum dicatur illud Christi: (d) *Vos de deorsum estis:* nemo hodie audiat vocem illius, cujus mansio est in inferno deorsum, (e) *mitte te deorsum,* sed sursum sunt nostra corda & desideria, ubi nobis parata sunt praemia, ut tamen eo, quod par est, cultu, celebremus hanc Solennitatem, & ut simul cum triumphante Ecclesia, & nos triumphemus laetitia, debet haec Solennitas Sanctorum, nobis esse exhortatio ad Sanctitatem. Par nobis erit in caelis gloria, si cum illis hic in terris paria fuerint, & nostra opera:

Iii 3

qui

(a) Act. 1. 11. (b) Coloss. 3. (c) Gal. 4. 26. (d) Joan. 8. 23. Eccl. 51. 9. (e) Matth. 4. 6.

DIES

qui ergò Sanctos laudamus, & nos eos imitando, red-
damus laudabiles. Id ipsum asserit hodiernæ tellu-
auctor: (a) *Si idèò Sanctos diligimus, quod in ipsis pi-
etiam, fidemque suspicimus, possumus nos quoque esse quod sumus,
si faciamus ipsi, quod fecerunt illi.*

II. Sed cùm nobis hodie pateat per Sanctos ad cœ-
lum aditus, penetremus cogitando cœlorum aditus.
O quale regnum! si Deo servire, regnare est, quid tibi
Deo potiri? Deo frui? Deo dominari? quis toti ter-
ræ dominatus est unquam? quis insuper cœlo? quis
toti mundo? ô Anime! cœlo, terra, mundo Deo po-
titur Anima, quæ ibi regnat, ô Regnum, ubi quot ho-
mines, tot sunt Reges, in quo nec est, nec accedit ul-
lum malum; non hyems, non æstus, sed ver perpetu-
um, non fames, non sitis, sed plena satietas, non mor-
bus, non ægrotudo, sed certa sanitas: non labor, non
fatigatio, sed vera quies, non paupertas, non indi-
gentia, sed rerum affluentia: in quo nulla cupiditas,
ambitio nulla, nullæ Dæmonum insidiæ, nulli la-
quei, nullæ tentationes, nulla mortis apprehensio,
nullus iudicii timor, nullus inferni metus, nullum
peccatum, nec ullum peccandi periculum. O Reg-
num, in quo est omne, & summum bonum,
summa felicitas, felix securitas, segura æternitas, ubi
summa delectatio, beatitudo, satietas, torrens
mare, pelagus, abyssus gaudii, & felicitatis, ô
mansio segura! ô patria fertilis! Regnum cuius
vinculum est pax, concordia, charitas, quàm ita dis-
fundit Deus, ut quidquid felicitatis unus possidet ci-
vium, alter obtineat, dum alterius gaudet bono, alter
habetque tot gaudia, quot amicos; igitur habet gau-
dia

(a) *Supra.*

ita omnia, quia est amicus omnium. O Regnum! ð
 summa felicitas? per quam intellectus capacitas non
 solum expletur, sed submergitur, voluntatis aviditas
 non solum sariatur, sed inebriatur; amplitudo me-
 moriæ, gloria Divinæ Majestatis sic occupatur, ut
 nihil habeat nisi Deum cogitare. Hunc intellectus
 complectitur, voluntas stringit, uterque possidet.
 Hinc amor, lætitia, jucunditas, quid enim melius
 summo bono? quid delectabilius, deliciarum tor-
 rente? quæ vita suavior, quàm secura, felix, æter-
 na? vivere cum Deo, vivere de Deo, qui per se
 sufficit, extra quem nihil verè est: in quo totum in-
 venit.

III. Denique ibi erit Deus, (a) omnia in omnibus,
 ut benè. S. Augustin. (b) hic aurum quod est, non potest
 tibi esse argentum, quod vinum est, non potest tibi esse pa-
 nis: quod tibi lux est, non potest esse potus: Deus tuus to-
 tum tibi erit, manducabis eum, ne esurias, bibes eum, ne
 sitis: illuminaberis ab eo, ne sis cæcus: fulcietis ab eo, ne
 deficias, possidebit te totum integrum, totus integer. Angu-
 stias ibi non patieris cum eo, cum quo totum possides: totum
 habebis, totum, & ille habebit, quia tu, & ille unum eri-
 tis. Appositè item S. Hieronymus, (c) quod Apostolus
 ait ut sit Deus omnia in omnibus, hoc sensu accipien-
 dum est. Dominus ac Salvator noster, nunc omnia non est
 in omnibus, sed pars in singulis, verbi gratia: in Salomo-
 ne sapientia, in Davide bonitas, in Job patientia, in Danie-
 le cognitio futurorum, in Petro fides, in Paulo zelus, in
 Joanne virginitas; in cæteris cætera: cum autem rerum
 omnium finis advenerit, tunc omnia in omnibus erit, ut
 singuli, Sanctorum omnium virtutes habeant, ut sit

Iii 4

Chri-

(a) 1. Cor. 13. (b) In psalm. 36. conc. 1. (c) Ep. ad Anand.

Christus totus in cunctis : Hæc omnia velut tu aureo sigillo, hoc poemate obfiguo :

*Regnum cælorum, requies est plena bonorum ;
Nil ibi deficiet, Deus omnibus omnia fiet.*

2. DIES NOVEMB.

Peccator prudens erit in pœna, qui stultus fuit in culpa. *S. Gregorius l. 5. Mor. c. 13.*

Pietatis officio I.
defungeris, nisi
succurras defunctis,

QUæ una est per multa locorum spatia, Mater nostra Ecclesia, non uno item regionis termino circumscripta definitur, est ubi gaudet secura sine cura ; est ubi pavet timida cum metus, est ubi moeret tristis cum luctu ; triumphat supra terram, militat in terra, patitur sub terra. Illic est domestica, hîc peregrina, ibi captiva : istic est in domicilio, hîc in diversorio, illic in ergastulo ; quapropter una, gaudii ob beneficia ; altera, timoris ob pericula ; postrema, moeroris ob supplicia, affectus nata est, omnibus concitare. Heri, dum cogitatione intravimus domum Domini, velificati fuimus affectui gaudii ; hodie descendamus de cælo ad inferiora terræ, ut quid illic, qui terrena sapuerant, patiantur, nos ne patiamur, illorum damno intelligamus. Nunquam qui olim fuerant stulti in culpa, prudentiores fuerunt, quàm in pœna : ne simile nos insipientes patiamur tormentum, modò prudenter caveamus peccatum. Quid illic non patitur anima, ubi quidquid hîc homo potest pati, cum illis comparatum, quæ illa patitur, vix esset materia patendi ? In illis cernitur jus ad cæli bona, cum extrema penuria, viva, & erecta spes, cum longissima, &